

Сега ще ви разкажа за една ромска жена

Виргиния Василева – трета награда за есе

Откакто свят светува, жените се намират в неизгодна позиция. Бог е създал първо мъжа и след това жената, за да му бъде другар и утеша в трудни моменти, но също и да му служи и да му се подчинява. В този „мъжки свят“ години наред жените са се борили с всички средства за повече права, възможност за изява, реализация и по-добър начин на живот. Имайки това предвид, представете си живота на една ромска жена в общество, което се базира на строги традиции, правила на взимоотношения и ред други неща, с които тя е длъжна да се съобразява както в своята среда, така и в средата на преобладаващото население в дадена страна. В рамките на един човешки живот жената трябва да бъде добра дъщеря, добросъвестна майка, перфектна съпруга и любвеобилна баба. А къде са нейните потребности, мечти и личен живот? На това ще ви отговоря с разказа си за живота на една ромска жена.

Семейството ѝ се състои от четири членове: баща, майка, брат и тя самата. В продължение на години те се е местят от град на град, докато накрая се установяват в едно малко селце, в ромската махала. Главното им препитание е било отглеждането на тютюн и добитък. По време на преместванията са живеели в квартири и тя е трябвало всеки път да сменя училището си. Честата смяна на преподаватели, съученици и приятели се отразили особено на детската психика и равновесие. Освен това тя е поддържала изцяло домакинската работа, гледала е по-малкия си брат и си е подготвяла уроците за следващия ден, а е била само на девет години. Практически не е имала никакво детство. Това продължило до завършване на основното ѝ образование. В периода на пубертета, майка ѝ, която е била длъжна да обясни настъпващите промени в организма на едно младо момиче, не е сметнала това за необходимо, поради това, че ѝ е било трудно да разговаря с дъщеря си на тази тема. Факт е, че при нас, ромите, не се обсъждат въпросите, свързани с физическите промени и половите взаимоотношения. Моментът на първата менструация, който е от съществено значение, се пропуска от доста ромски майки поради това, че „при нас не се говори за тези неща“. Друг е въпросът, че същата тази майка не е помогала, нито е насърчавала детето си за по-добро образование. Когато е настъ-